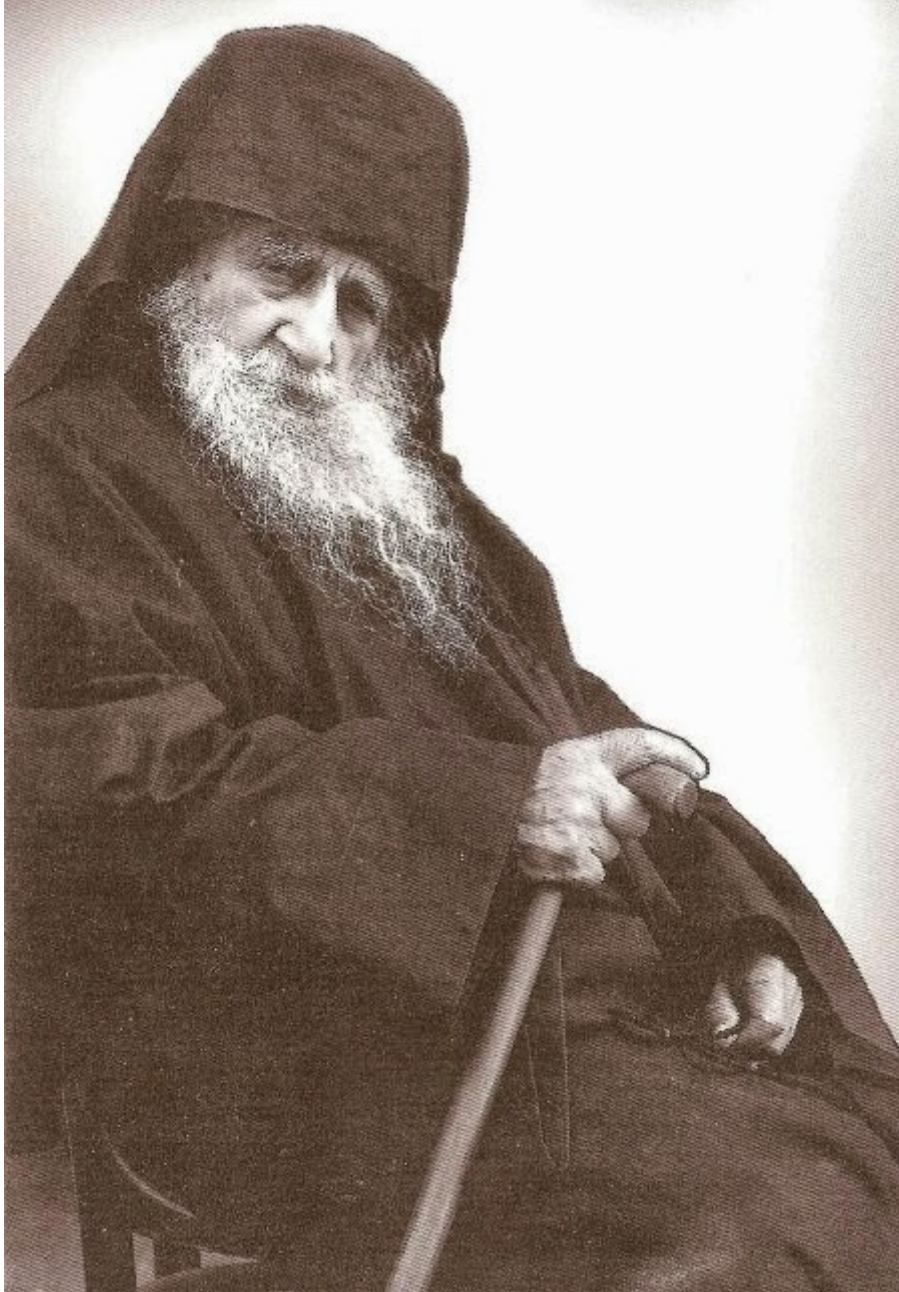
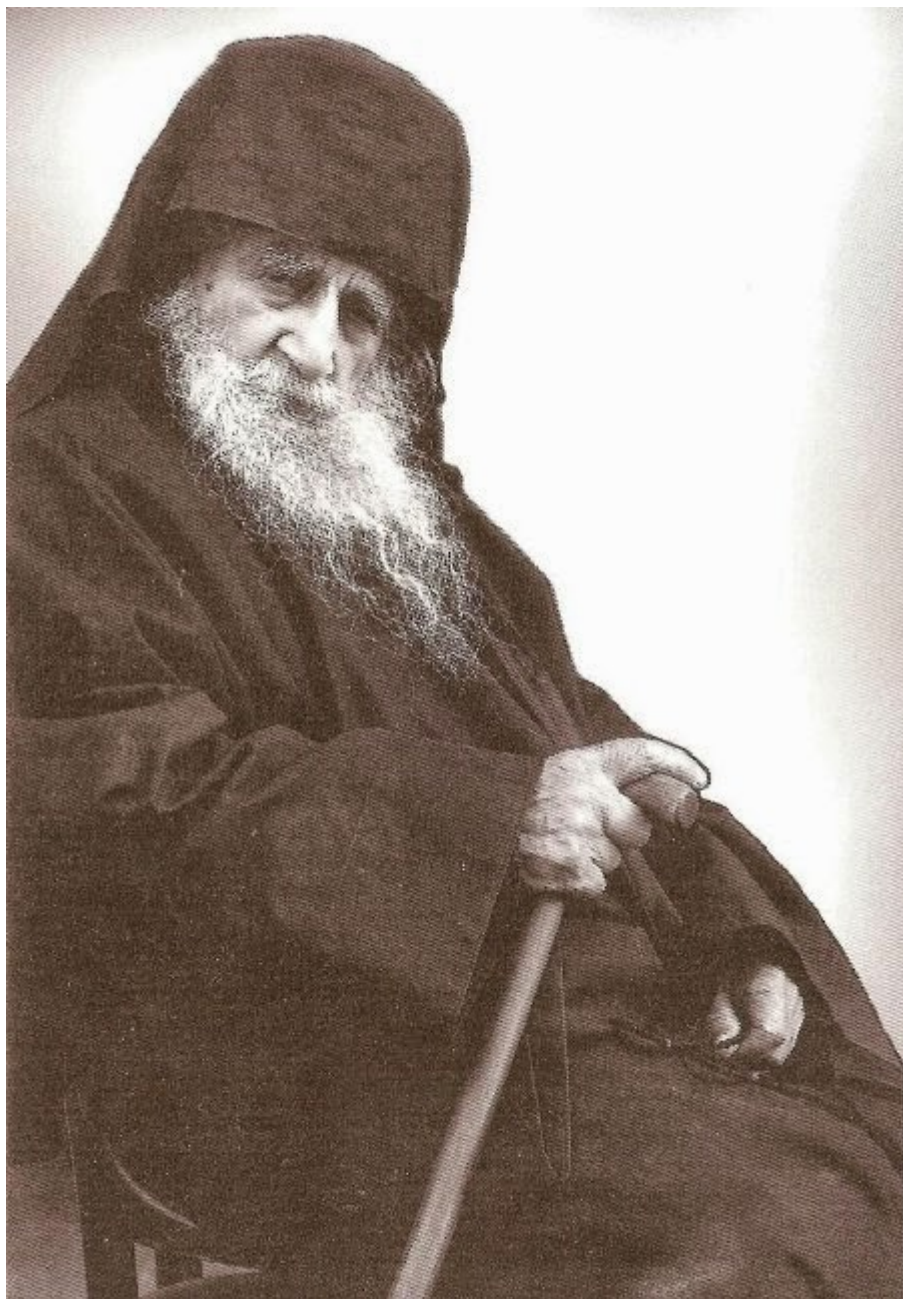

15 Σεπτεμβρίου 2020

Γέροντας Αρσένιος Σπηλαιώτης, Η διάκριση και η αγάπη του σώζουν τον νέο Μοναχό!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Χαριτωμένες παραινέσεις](#)

Γέροντας Αρσένιος ο Σπηλαιώτης, (1886-1983)

[Διήγηση Γέροντα Αρσένιου Σπηλαιώτη]: «Ένας άλλος, από άλλην συνοδείαν, ήλθε στην καλογερικήν με πολλήν ζέσιν· υποτάχτηκε σ' ένα σκληρό Γεροντάκι πάρα κάτω και στην αρχήν αγωνιζόταν πάρα πολύ.

Όλη νύχτα αγρυπνία, ορθοστασία, μετάνοιες, νηστείες, υπακοή, καθαρή εξομολόγησις κλπ.

Έλα όμως που μετά από δυο τρία χρόνια χαλάρωσε, έδωσεν εξουσία στον πειρασμόν και άρχισε να πηγαίνει πίσω-πίσω. Εθόλωνε στην προσευχήν το μυαλό, καθόταν, κοιμόταν· ξυπνούσε κομμένος· ξανακοιμόταν και τέλος πάντων, σκοτωνόταν να βγάλη τα πνευματικά του καθήκοντα.

Δεν φτάνει αυτό· τον πλακώνει και το δαιμόνιον της πορνείας και τον πολεμούσε φοβερά. Συγχρόνως του 'φερνε απόγνωσιν και τον ψιθύριζε στ' αυτί ότι μ' αυτά τα χάλια σίγουρα θα κολαστή.

Το φοβερότερο όμως του έβαλεν και ντροπήν για να μη εξομολογείται και του 'λέγε: "Ταλαίπωρε, εσύ που έβγαζες τόσες αγρυπνίες με τόσες μετάνοιες, τόσα δάκρυα, τόσον αγώνα, τώρα τι να πης στον Γέροντα; Αν ακούση αυτά τα χάλια σου και προ πάντων τον πόλεμον της πορνείας σίγουρα θα σε διώξη. Δεν φεύγεις από μόνος σου";

"Αλλά πάλιν πρέπει να βρω κάποιαν πρόφασιν -σκεφτόταν- τι να κάνω";

Φαίνεται όμως τον λυπήθηκεν ο Θεός και του 'βαλε τον λογισμόν: "Δεν πας στον π. Αρσένιον να πης τους λογισμούς σου";

Έρχεται το καλογέρι με κατεβασμένο κεφάλι από ντροπή και με πολλήν προσπάθειαν κατάφερε να μου τα πη όλα και προ πάντων τον πόλεμον της πορνείας. Αυτός ως άπειρος ενόμιζεν ότι, αν εξωμολογιόταν, θα τον επρόσβαλλα.

Όμως εγώ, ξέροντας από την πείρα μου τις τέχνες του διαβόλου, τον έβαλα στην αγκαλιά μου και του λέω:

- Μπράβο παιδί μου· κατάλαβα ότι είσαι αγωνιστής και σ' αγαπά ο Χριστός.
- Μα εμένα Γέροντα; Ναι, εσένα και για να σου το αποδείξω, πες μου ειλικρινά· όταν αγωνιζόσουν σκληρά και ούτε πολέμους είχες, τι ιδέαν είχες για τον εαυτό σου;
- Τότε Γέροντα, ήμουν ένας μικρός άγιος τώρα είμαι ο χειρότερος όλων.
- Ο Θεός 'σχωρέσει σε*. Τώρα μιλάς σωστά. Όλοι οι αγώνες και οι κόποι μας πρέπει να καταλήξουν εις την ταπεινοφροσύνην. Ποτέ δεν ήσουν άγιος, αλλά σ' εσκέπαζεν η χάρις του Θεού και νόμιζες ότι είναι κάτι δικό σου γι' αυτό σε άφησεν η χάρις για να καταλάβης τον εαυτό σου.

Όμως με την εξομολόγησιν πάλιν θα ξανάλθη η χάρις· μόνο μη ντρέπεσαι στο εξής να εξομολογιέσαι στον Γέροντά σου και να κρατάς σφικτά πάντα αυτόν τον λογισμόν: "Εγώ δεν είμαι τίποτε ό,τι καλόν έχω είναι από τον Θεόν, δι' ευχών του Γέροντά μου. Αν μ' εγκαταλείψη, ξαναπέφτω αμέσως".

Έκτοτε το καλογέρι ξεμολογιόταν στον Γέροντά του και μέχρι τώρα αγωνίζεται με πολλήν προθυμίαν».

Απ' αυτά τα παραδείγματα βγαίνει το συμπέρασμα, ότι ο παππούς, σαν

επισφράγισμα των σκληρών αγώνων του, έφθασεν ο ίδιος σε μέτρον ταπεινοφροσύνης και έμαθε διά Πνεύματος Αγίου τα ίδια λόγια, που είπε στον σύγχρονόν του Ρώσσογ ασκητή Σιλουανόν [όσιος Σιλουανός ο Αθωνίτης] ο Χριστός: «κράτα τον νουν σου εις τον Άδην και μη απελπίζου» .

* Μια συνηθισμένη ευχή βάσει της αγιορειτικής ορολογίας όπου εδώ αντιστοιχεί περίπου με το “εύγε - να είσαι ευλογημένος”..

Από το βιβλίο του Μοναχού Ιωσήφ Διονυσιάτη, “Γέρων Αρσένιος ο Σπηλαιώτης, (1886-1983), Συνασκητής τους Γέροντος Ιωσήφ του Ησυχαστού.